

บรรณานุกรม

- กิ่งฟ้า สันธวัช และคณะ. (2545). การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หลักการสู่ปฏิบัติ. ขอนแก่น: โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
- กรมวิชาการสำนักงานกระทรวงศึกษาธิการ. (2002). ผลงาน 25 ปี(1975-2000) และยุทธศาสตร์การศึกษา 20 ปี (2001-2020). ของ สปป. ลาว. เวียงจันทน์: โรงพิมพ์เพื่อการศึกษา.
- งามนิตย์ ธาดุดอง. (2533). สถิติประยุกต์ทางการศึกษาลับปรับปรุง. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ถวิล มาตรฐาน. (2545). การปฏิรูปการศึกษา โรงเรียนเป็นฐานการจัดการบริหาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมรรถ. ติศนา เขมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพวดี ทิพย์โคกกรวด. (2544). การใช้แผนผังมโนทัศน์ในบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกันเรียนรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธรรมาวดี ปาวชัย. (2543). ผลการใช้สิ่งช่วยจัดมโนทัศน์ล่วงหน้าที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธิตีรัตน์ ส่งถาวรทรัพย์. (2529). ผลของการใช้สิ่งช่วยจัดความคิดรวมยอดแบบต่าง ๆ ก่อนการเรียนจากบทเรียน โปรแกรมที่มีต่อการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2537). การวัดและประเมินผลการศึกษาทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พิมล ทวีผ่อง. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการใช้รูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู สสวท. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไพจิตร สดวกการ. (2546). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. ค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2548, จาก <http://www.nfe.go.th/0405/function/learn/learn6k.html>.
- รจนา ภิญโญทรัพย์. (2544). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเคมี เรื่องสารประกอบคาร์บอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดของ Ausubel และ Suchman ร่วมกับการใช้แผนผังมโนทัศน์กับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- เรวดี หล้าสา. (2545). การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ในวิชาชีววิทยาโดยใช้แนวคิด Advance Organizer, Cooperative Learning และ Mastery Learning. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รุ่งทิวา ศิริภักดิ์. (2541). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ระหว่างวิธีสอนที่ใช้สิ่งช่วยจัดมโนทัศน์ล่วงหน้ากับการสอนตามปกติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ลัดดา อะยะวงค์. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- วารีย์ ถึงกลาง. (2545). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องตรรกศาสตร์เบื้องต้นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอนตามรูปแบบการสอนโดยใช้สิ่งช่วยจัดมโนทัศน์ล่วงหน้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิชาการโรงเรียนมัธยมสมบูรณ์หลัก 52. (2005). ผลการสอบท้ายปีการศึกษา 2004-2005. เวียงจันทน์: โรงเรียนมัธยมสมบูรณ์หลัก 52 จังหวัดเวียงจันทน์.
- ศักดิ์สิน สมอุ่มจารย์. (2529). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา เรื่องกลไกของการสังเคราะห์แสงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนตามหลักการของ Ausubel กับการสอนตามแนวหลักสูตรปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สถาบันค้นคว้าวิทยาศาสตร์การศึกษาแห่งชาติกระทรวงศึกษาธิการ. (1997). แบบเรียน ชีววิทยา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่. เวียงจันทน์: โรงพิมพ์เพื่อการศึกษา.
- สถาบันค้นคว้าวิทยาศาสตร์การศึกษาแห่งชาติกระทรวงศึกษาธิการ. (1997). เอกสารประกอบการฝึกอบรมครูผู้สอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-3 เพื่อสอนหลักสูตรใหม่. เวียงจันทน์: โรงพิมพ์เพื่อการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2543). ร่วมคิดร่วมเขียน ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- ล้ารอง ใจชอบสันเทียะ. (2541). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนโดยใช้สิ่งช่วยจัดมโนทัศน์ล่วงหน้ากับการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักสูตรการ
ศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: บริษัทอักษรเจริญทัศน์.

สุภาวดี โพธิ์ปลา. (2545). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สิ่งช่วยจัดมโนทัศน์ล่วงหน้า วิชาวิทยาศาสตร์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวัฒน์ มุทเมธา. (2523). ในการเรียนการสอนปัจจุบัน (ศึกษา333). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อัครชัย รัตนศิลป์. (2548). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีววิทยาเรื่องระบบประสาทและอวัยวะ
รับสัมผัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สิ่งช่วยจัดมโนทัศน์ล่วงหน้า. รายงานการศึกษอิสระ
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ไอลตา ประจันตเสน. (2547). ผลการจัดการเรียนการสอน เรื่อง อาณาจักรสัตว์ โดยใช้สิ่งช่วยจัดมโนทัศน์ล่วงหน้า
ร่วมกับการใช้แผนผังมโนคติ. รายงานการศึกษอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Joyce, Bruce, Weil, Marsha and Calhoun, Emily. (2000). *Models of Teaching*. 6th ed. New York: Pearson
Education.